

Horat. l. i.
epist. 2.

— — Quid sit pulcrum, quid turpe, quid utile,
quid non:

Plenius ac melius Chryippo & Crantore dicunt.

Tanto doctior ille ἀναλφάβητος Eremita, cui Univerſum
hoc pro Codice, Cœlum, Terra, Mare pro folijs. Nemo ſatis
hunc Librum evolvit, nemo excutit, nemo ediscit, aut ediscet
unquam. Quid idéas contemplari Platonicas, quid notiones
fabricari ſecundas, quid abſtrahi à materia vel ſenſibili
vel ſingulari Philoſophe? Aſinus te inclamabit, niſi ipſum adſpi-
cias & contempleris.

Crassiſſimus mulio eſt philoſo-
phus, ſi ſortem ſuam ex eo, quem agit, patienter
ferre diſcit aſino. Quemadmodum Formicæ, ita & aſini
à Spiritu S. introducuntur, ut hominibus oculos ad virtutes, hi ad
obedientiam & venerationem aperiant. Ad Balaamum apud Moſen.
& dicet tibi Adî. & Jeſaiam Prophetam, confirmabit tibi. Grande ni-
mirum & cenſorium eſt ſupercilium, quod planè deſpicit picturam
illam devotorum Chriſtianorum, quæ à priſciſ inde ad nos manavit
ſæculis, & Jeſu præſepi addit Aſinum cum Bove, ut apud Pruden-
tium. p

Num. XXII.
& Jeſaie 1.

p hymn. XL.
Cat.

concurrat ad præſepia,
pagana gens, & quadrupes,
ſapiatque quod brutum fuit,

Quoties miſellum aſinum miſerantes adſpicimus, & commu-
ni nos cum ipſo ſorte premi non recordamur? Ne ringamini Lectores,
ne perverſe & ſtriſtre interpretemini, videtis enim quò ſenſu hec lo-
quar neq; in Creatori contumeliam, nec in Creatura injuriam effatus,
Pleriq; ſumus aſini. Nemo æquus rerum aſtimator negabit,
Quò quis doctior, quò prudentior, quò expeditior,
& in rebus gerundis felicior, eò majora, eò plura
ferre atq; portare cogitur onera, ſub quibus ſæpius
planè collabitur atq; exſpirat.

Ō Aſac. Μαύγ.

Sapienter ergo ὁ Sophocles γελοϊότατον illud dogma protulit:

ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μὴ δ' ἐν ἡδ' ἰς ἑὸς,

Die